

Wykaz ras psów agresywnych

Z Wikipedii, wolnej encyklopedii

Wykaz ras psów agresywnych – potoczne określenie polskiego, urzędowego wykazu ras psów uznawanych za agresywne wprowadzonego na mocy art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt^[1].

Pierwszym aktem prawnym, w którym opublikowano taki wykaz było *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 grudnia 1998 roku w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne oraz warunków wydawania zezwoleń na utrzymywanie psa takiej rasy*^[2]. Wykaz objął 11 ras.

Przepis ten został zastąpiony przez *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2003 roku w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne*^[3], przy czym wykaz ras nie uległ zmianie.

W obydwu rozporządzeniach zostały wymienione następujące rasy:

1. amerykański pit bull terrier^[4] ^[5]
2. pies z Majorki (Perro de Presa Mallorquin)
3. buldog amerykański
4. dog argentyński
5. pies kanaryjski (Perro de Presa Canario)
6. tosa inu
7. rottweiler
8. akbash dog
9. anatolian karabash
10. moskiewski stróżujący
11. owczarek kaukaski

Przepisy ustawy o ochronie zwierząt wskazują ponadto, że:

- prowadzenie hodowli lub utrzymywanie psa rasy uznawanej za agresywną wymaga zezwolenia organu gminy właściwego ze względu na planowane miejsce prowadzenia hodowli lub utrzymywania psa, wydawanego na wniosek osoby zamierzającej prowadzić taką hodowlę lub utrzymywać takiego psa^[1],
- zezwolenia nie wydaje się, a wydane cofa się, jeżeli pies będzie lub jest utrzymywany w warunkach i w sposób, które stanowią zagrożenie dla ludzi lub zwierząt^[1].

Zobacz też

- agresja (etologia)

Przypisy

1. *Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt* (Dz. U. z 2013 r. Nr 0, poz. 856 (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20130000856>)).
2. *Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 grudnia 1998 roku w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne oraz warunków wydawania zezwoleń na utrzymywanie psa takiej rasy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 159, poz. 1051 (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19981591051>)).

HOME { EDUKACJA { MAPKA DOJAZDU { KONTAKT { SPRAWDŹ CZIP : { DOKUMENTY DO POBRANIA

RASY AGRESYWNE

Rasy psów uznanych za agresywne

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z dnia 28 kwietnia 2003r.

w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724, z późn. zm.) zarządza się co następuje:

1. Wykaz ras psów uznawanych za agresywne obejmuje następujące rasy psów:

1. amerykański pit bull terrier;
2. pies z Majorki (Perro de Presa Mallorquin);
3. buldog amerykański;
4. dog argentyński;
5. pies kanaryjski (Perrode Presa Canario);
6. tosa inu;
7. rottweiler;
8. akbash dog;
9. anatolian karabash;
10. moskiewski stróżujący;
11. owczarek kaukaski.

Poniżej krótkie omówienie ras:

1. Amerykański pit bull terrier

Pies ten jest uznawany za jedną z najniebezpieczniejszych ras psów i w związku z tym w wielu krajach jego hodowla przez osoby prywatne jest zakazana bądź obostrzona wymogiem posiadania pozwolenia lub rejestracji. Psy tej rasy charakteryzują się siłą, walecznością i odpornością na ból. Posiadają jednocześnie przy takim zestawie cech zrównoważony temperament. Istnieją osobniki w tej rasie posiadające cechy gameness – niepohamowanie do walki pomimo bólu.

2. Pies z Majorki

Pies z Majorki (inna nazwa: perro de presa mallorquin) – jedna z ras psów, należąca do grupy psów w typie sznaucera i pinczera, psów molosowatych, szwajcarskich psów pasterskich i psów innych ras. Zaklasyfikowana do sekcji psów molosowatych w typie dogowatym. Pies jest zrównoważony i spokojny, potrafi dobrze współpracować z człowiekiem, jest wierny i oddany, lubi towarzyszyć dzieciom. Wymaga konsekwentnego prowadzenia, bez przyuczania do agresji. Jak najwcześniej powinien być przyzwyczajany do obecności innych zwierząt.

3. Buldog amerykański

Buldog amerykański – rasa psa wywodząca się od buldoga angielskiego, hodowana w USA w pierwotnym typie. W tłumaczeniu na język polski poprawna wydaje się nazwa: buldog amerykański; ze względu jednak na brak uznania rasy przez FCI nie występuje ona w oficjalnej polskiej terminologii kynologicznej. Jest to bardzo zróżnicowana rasa psów, przeznaczona nie na wystawy, ale na wszechstronnych towarzyszy ludzi na farmach. Pies uznany za rasę agresywną.

Na stronie używamy cookies. Korzystanie z witryny oznacza zgodę na ich wykorzystywanie. Więcej informacji znajdziesz [tutaj](#).

ZAMKNIJ

4. Dog argentyński

Dog argentyński (mastiff argentyński) to jedna z niewielu ras pochodzących z Ameryki Południowej. Pochodzi od mastiffów, od dawnego hiszpańskiego psa bojowego. Rasa ta to rezultat krzyżówek między innymi mastiffa, bulteriera, buldoga angielskiego i boksera (krzyżówka z bokserem złagodziła usposobienie tego psa). Rasa powstała w 1929 r. Stworzył ją Dr. Martinez z Cordoby. Rasa została oficjalnie zarejestrowana w 1973 roku. Dog argentyński to opanowany, silny pies, mało szczekający. Sprowokowany potrafi walczyć bezkompromisowo. Psy mają problemy z tolerowaniem innych osobników tej samej płci na swoim terytorium.

Pies oddany swemu panu, czujny. Psy tej rasy są szybkie i silne, posiadają zdolność szybkiego uczenia się.

SCHRONISKO

AKTUALNOŚCI

TROCHĘ PRAWA

ZASADY ADOPCJI
(WAŻNE!)

NASZ REGULAMIN

ADOPCJE I GALERIE

PROGRAM STERYLIZACJI I
KASTRACJI 2014

PROGRAM IDENTYFIKACJI
2014

DZIŚ TRAFIŁEM

PSY GALERIA

SZCZENIAKI

KOTY GALERIA

KOCIAKI GALERIA

PILNIE DO ADOPCJI

W NOWYM DOMU

WOLONTARIAT

ADOPCJE WIRTUALNE

CENNIK

ZNALEZIONE

PORADY LEKARZA

WETERYNARII

ZGUBIONE

WŁAŚCICIEL ODDA

LITERATURA

EDUKACJA

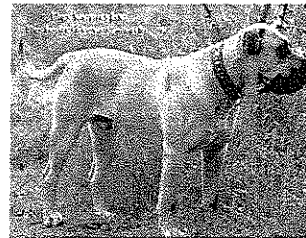
NASZE ZWIERZAKI W
MEDIACH

RASY AGRESYWNE

DOKARMIANIE KOTÓW
WOLNO BYTUJĄCYCH
2013

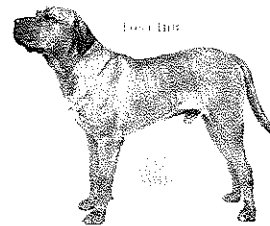
5. Pies kanaryjski (Perro de Presa Canario)

Dogo Canario to pies zrównoważony, cechujący się opanowaniem, umiejący zachować samokontrolę i powagę wobec zagrożenia. W przypadku zagrożenia reaguje szybko, odważnie, zdecydowanie i skutecznie. Wymaga prowadzenia przez osobę doświadczoną w układaniu psów bojowych, ze względu na skłonności do zachowań agresywnych.

6. Tosa Inu

Psy rasy Tosa Inu są nieustraszonymi wojownikami. Dlatego muszą być od szczenięcia starannie socjalizowane, aby nie wyrosły na psy nieprzewidywalne. Tosę trzeba wychowywać łagodnie, ale konsekwentnie. Należy poświęcać czas na regularne, ale nieobciążające zbytnio spacerów, ponieważ psy te mają mnóstwo energii. W żadnym wypadku nie wolno zachęcać ich do agresywnych zachowań, gdyż nieokiełznane są niebezpieczne nawet dla właściciela.

7. Rottweiler

Według wzorca jest to pies o zrównoważonej psychice, wymagający odpowiedniego i konsekwentnego podejścia. Pewność siebie jest główną cechą charakteru tej rasy, podobnie jak upór, samodzielność czy skłonność do dominacji (ujawnia się to szczególnie u samców). Rottweiler potrzebuje sporej dawki codziennego ruchu.

8. Akbash dog

Na teren dzisiejszej Turcji przybyły wraz z Grekami, kiedy w Azji Mniejszej tworzono kolonie greckie. Obecnie występuje na zachód od Ankary. Pochodzi od niego większość europejskich białych psów pasterskich takich jak węgierski kuvasz, słowacki czuwac, włoski marmeran oraz owczarek podhalański. Zainterесowali się swojego czasu tą rasą Amerykanie, bo psy te dobrze odganiały kojoty od stad owiec i bydła. Odważny i niezależny obrońca zwierząt hodowlanych potrafi bronić stad nawet przed niedźwiedziem. Rozdrażniony lub sprowokowany może być nieobliczalny, a tym samym niebezpieczny. Posiada silnie rozwinięty instynkt terytorialny.

pasterskich oraz psów innych ras. Zaklasyfikowana do sekcji psów molosowatych w typie górskim. Według klasyfikacji FCI podlega próbom pracy. Według niektórych autorów (m.in. Hansa Råbera) nazwa owczarka anatolijskiego odnosi się do grupy tureckich psów pasterskich, zbliżonych do siebie wyglądem i użytkowością. FCI uznało jeden wzorzec dla owczarka anatolijskiego. Psy takie jak: Sivas-Kangal, Karabaszy czy Akbash ujęte są jako odmiany jednej rasy, co u niektórych kynologów i hodowców tureckich wywołało głośny sprzeciw. Działania klubów zarówno w Stanach Zjednoczonych (Akbash Dog Association International – prowadzący księgę hodowlaną Akbashów) czy w Wielkiej Brytanii (Anatolian (Karabash) Dog Klub – posiada ustalony wzorzec Karabasza) zmierzają do traktowania tych odmian jako ras i zachowania ich odrębnych hodowli. Tureckie psy pasterskie cechuje lojalność wobec przewodnika. W większości są nieufne w stosunku do obcych i wymagają szkolenia w zakresie posłuszeństwa. Odporne są na surowe warunki klimatyczne.

10. Moskiewski stróżujący

Moskowskaja storozewaja to efekt krzyżówek międzyrasowych owczarka kaukaskiego i st. bernarda. Użycie bernardyna motywowano podatnością na szkolenie, a kaukaza – odpornością na klimat ostrych rosyjskich zim. Pies przypomina owczarka kaukaskiego z niekopiowanymi uszami – próbowano go używać przy pilnowaniu Muru Berlińskiego, ale z niewielkim skutkiem. Nie jest to jednak pies polecany do miasta, bo najlepiej czuje się na ogrodzonym terenie podmiejskim lub na wsi.

Po drugiej wojnie światowej wraz z powracającą Armią Czerwoną napłynęła do ZSRR znaczna ilość psów jako zdobycz wojenna. W drugiej połowie lat 40. pomyślano o stworzeniu własnej rodzimej rasy dla potrzeb wojska i milicji. Rozpoczęto w kilku ośrodkach prace hodowlane w oparciu o doświadczenia radzieckich kynologów ale i genetyków. W ten sposób powstał między innymi czarny terier rosyjski, dog moskiewski oraz moskiewski stróżujący. Pies tej rasy powinien koniecznie przejść przynajmniej podstawowe szkolenie w zakresie posłuszeństwa. Nie znosi osób obcych ani obcych psów. Sprowokowany będzie walczył do upadłego. Ma dobry kontakt z dziećmi, ale muszą to być koniecznie dzieci właściciela czy przewodnika.

11. Owczarek kaukaski

Stara rasa psów pasterskich, wywodząca się z Kaukazu (Armenia, Azerbejdżan, Gruzja); przez długie lata hodowanych w izolacji – w końcu lat sześćdziesiątych trafiły do Niemiec Wschodnich, gdzie były wykorzystywane jako psy patrolujące do pilnowania granic, zwłaszcza Muru Berlińskiego. Po rozebraniu Muru kilka tysięcy psów tej rasy znalazło schronienie w Niemczech i w Polsce. Pierwszy wzorzec rasy zatwierdzono dopiero w roku 1984. Psy tej rasy są zrównoważone, niezależne, nieufne wobec obcych, czujne, stanowcze i terytorialne – na własnym terenie nie tolerują obcych. Często wykazują skłonności dominacyjne. Mogą sprawiać problemy niedoświadczonemu opiekunowi. Nieumiejętnie prowadzone stają się agresywne.

